

Súd: Okresný súd Partizánske
Spisová značka: OT/16/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3620010103
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Štefčík
ECLI: ECLI:SK:OSPE:2020:3620010103.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Partizánske samosudcom JUDr. Petrom Štefčíkom v trestnej veci proti obžalovanému L. W., nar. XX.XX.XXXX Z. O., trvale bytom K. XXX, obžalovanému pre prečin ohrozenie pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 07.09.2020 v Partizánskom, takto

rozhodol:

Obžalovaný L. W., nar. XX.XX.XXXX Z. O., trvale bytom K. XXX sa uznáva za vinného, že:

dňa 11.06.2020 v čase o 21:45 hod viedol osobné motorové vozidlo zn. Z. O., Š. metalízy s evidenčným číslom O. po ceste II/593 v obci Brodzany, okres Partizánske v smere od mesta Partizánske do obce Krásno, kde bol v obci Brodzany pred rodinným domom č. 244 zastavený a kontrolovaný hliadkou Obvodného oddelenia Policajného zboru Partizánske, kde počas kontroly bolo zistené, že viedol vozidlo pod vplyvom alkoholu, nakoľko bol v čase o 21:49 hod dňa 11.06.2020 podrobený dychovej skúške prístrojom AlcoQuant 6020 plus výrobné číslo A409793 a bola mu nameraná hodnota 0,75 mg/l alkoholu v dychu a opakovanou dychovou skúškou tým istým prístrojom mu bola v čase o 22:05 h dňa 11.06.2020 nameraná hodnota 0,62 mg/l alkoholu v dychu

teda:

vykonával v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorý si privodil vplyvom návykovej látky činnosť, pri ktorej by mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku

čím spáchal:

prečin ohrozenie pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov (ďalej len „Tr. zák.“).

Za to sa odsudzuje:

Podľa § 289 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. n), písm. l) Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) mesiace.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. súd výkon trestu odňatia slobody podmienenečne odkladá. Podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. súd určuje skúšobnú dobu na 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2, ods. 5 písm. a) Tr. zák., s použitím § 38 ods. 2, ods. 8 Tr. zák. súd ukladá obvinenému trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke na doživotie.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Partizánske podal na tunajšom súde dňa 13.06.2020 podľa § 234 ods. 1 zákona č. 301/2005 Z.z. Trestného poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „Tr. por.“), v spojení s § 204 ods. 1 Tr. por. obžalobu na obžalovaného (v tom čase obvineného) L. W., nar. XX.XX.XXXX, na tom skutkovom základe, že dňa 11.06.2020 v čase o 21:45 hod viedol osobné motorové vozidlo zn. Z. O., Š. metalízy s evidenčným číslom O. po ceste II/593 v obci Brodzany, okres Partizánske v smere od mesta Partizánske do obce Krásno, kde bol v obci Brodzany pred rodinným domom č. 244 zastavený a kontrolovaný hliadkou Obvodného oddelenia Policajného zboru Partizánske, kde počas kontroly bolo zistené, že viedol vozidlo pod vplyvom alkoholu, nakoľko bol v čase o 21:49 hod dňa 11.06.2020 podrobený dychovej skúške prístrojom AlcoQuant 6020 plus výrobné číslo A409793 a bola mu nameraná hodnota 0,75 mg/l alkoholu v dychu a opakovanou dychovou skúškou tým istým prístrojom mu bola v čase o 22:05 h dňa 11.06.2020 nameraná hodnota 0,62 mg/l alkoholu v dychu.

Súd po vypočutí obžalovaného (v tom čase obvineného) dňa 13.06.2020 rozhodol vo veci trestným rozkazom zo dňa 13.06.2020 č.k. OT/16/2020-49, proti ktorému podal obvinený odpor. Hoci bol odpor doručený súdu až dňa 29.06.2020, súd ho neodmietol ako oneskorene podaný, pretože z poštovej pečiatky na obálke, v ktorej bol odpor súdu doručený, nie je možné identifikovať dátum podania odporu na poštovú prepravu. Tento nedostatok súd interpretoval podľa zásady in dubio pro reo v prospech obvineného a odpor považoval za podaný včas.

Súd na prejednanie veci nariadil hlavné pojednávanie na 07.09.2020 o 10:15 hod, na ktoré predvolal obžalovaného (v tom čase obvineného), navrhnutých svedkov P. Ž. a M. L. a o ktorom upovedomil prokurátora.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení uviedol, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Na otázky uvedené v ustanovení § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g), h) Tr. por. obžalovaný odpovedal „áno“. Uviedol teda, že rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, bol ako obvinený poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, bola mu daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a s obhajcom sa mohol radiť o spôsobe obhajoby, rozumie právnej kvalifikácii skutku ako trestného činu, bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za trestné činy mu kladené za vinu a dobrovoľne sa priznal a uznal vinu za spáchaný skutok, ktorý sa v obžalobe kvalifikuje ako prečin. Súd po vyjadrení prokurátora toto vyhlásenie podľa § 257 ods. 7 Tr. por. prijal. Preto bolo v súlade s § 257 ods. 8 Tr. por. vykonané len dokazovanie súvisiace s výrokom o treste.

Samosudca v súlade s § 296 Tr. por. na pojednávaní prečítal a oboznámil obsah listinných dôkazov potrebných pre rozhodnutie o treste, a to odpis z registra trestov na čísle listu spisu (ďalej len „č.l.“) 23, lustráciu Avízo na č.l. 24, výpis z ústrednej evidencie priestupkov na č.l. 25, evidenčnú kartu vodiča na č.l. 26 až 28, evidenčnú kartu vozidla na č.l. 29 až 31, lustrácie na č.l. 32 až 35, rozsudok Okresného súdu Topoľčany zo dňa 14.12.1992 sp. zn. 1T/101/1992, uznesenie Okresného súdu Topoľčany o účasti na amnestii zo dňa 17.05.1993 sp. zn. 1T/101/1992 a trestný rozkaz Okresného súdu Partizánske zo dňa 23.06.2016 č.k. OT/16/2016-39. Z vykonaného dokazovania súd pre potreby rozhodnutia o treste zistil, že podľa odpisu z registra trestov bol obžalovaný doteraz dvakrát súdne trestaný. Prvýkrát bol odsúdený Okresným súdom Topoľčany dňa 14.12.1992 vo veci sp. zn. 1T/101/1992 podľa § 201d Trestného zákona č. 140/1961 Zb. na trest odňatia slobody podmiennečne na 5 mesiacov so skúšobnou dobou v trvaní 1 rok do 14.12.1993. Trest mu bol odpustený amnestiou dňa 12.04.1993. Bol mu uložený aj trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá na 2 roky, od ktorého bolo podmiennečne upustené 21.02.1994 so skúšobnou dobou na 14 mesiacov, pričom obžalovaný sa osvedčil 30.05.1995. Odsúdenie bolo zahladené podľa § 70 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona (č. 160/1961 Zb.) podľa § 70 ods. 1 Trestného zákona (č. 160/1961 Zb.) sa na páchatel'a hľadá, akoby nebol odsúdený. Druhýkrát bol odsúdený Okresným súdom Partizánske trestným rozkazom zo dňa 23.06.2016 vo veci sp. zn. OT/16/2016, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 05.07.2016 pre spáchanie trestného činu podľa § 289 ods. 1 Tr. zák. na podmiennečný trest odňatia slobody na 3 mesiace so skúšobnou dobou 1 rok 1 mesiac do 05.08.2017. Osvedčil sa 02.03.2018. Bol mu uložený aj trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá na 1 rok 4 mesiace, od výkonu ktorého bolo podmiennečne upustené dňa 24.04.2017 so skúšobnou dobou do 24.12.2017. Osvedčil sa 02.03.2018. Odsúdenie bolo zahladené podľa § 93 ods. 1 Tr. zák. a na páchatel'a sa hľadá, akoby nebol odsúdený.

Zo systému Avízo súd zistil, že obžalovaný v súčasnosti nie je trestne stíhaný (v inom trestnom konaní). Z výpisu z ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky súd zistil, že obžalovaný nemá evidovaný žiadny priestupok.

Z evidenčnej karty vodiča obžalovaného vyplýva, že v nej má zaznamenaný jediný záznam o trestnom čine a o uloženom zákaze činnosti, a to v súvislosti s rozhodnutím vo veci vedenej na Okresnom súde Partizánske pod spisovou značkou OT/16/2016, kde bol odsúdený pre spáchanie prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák. Obžalovaný sa v súvislosti s uvedeným odsúdením a uloženým trestom podrobil aj odbornému poradenstvu u psychologičky MUDr. (v skutočnosti podľa vedomostí súdu PhDr.) Ľubici Pastorekovej.

Z evidenčnej karty vozidla vyplýva, že skutok, ktorý sa obžalovanému kladie za vinu, mal spáchať pri vedení vlastného motorového vozidla Z. O. s evidenčným číslom O..

Z lustrácií na obžalovaného v policajných registroch vyplýva, že nie je hľadanou osobou a nevlastní zbrojný preukaz.

Z rozsudku Okresného súdu Topoľčany zo dňa 14.12.1992 vo veci sp. zn. 1T 101/92 vyplýva, že obžalovaný bol uznaný vinným, že dňa 05.09.1992 ako vodič motorového vozidla po požití väčšieho množstva alkoholických nápojov (1,7 až 2 promile alkoholu v krvi) spôsobil dopravnú nehodu, pri ktorej utrpeli zranenie dvaja spolujazdci. Svojím konaním spáchal trestný čin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 201 písm. d) Trestného zákona (č. 160/1961 Zb.). Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 14.12.1992. Podľa uznesenia Okresného súdu Topoľčany zo dňa 17.05.1993 vo veci sp. zn. 1T 101/92 bol účastný amnestie prezidenta republiky zo dňa 12.04.1993 a odpustil sa mu celý trest odňatia slobody. Z trestného rozkazu Okresného súdu Partizánske zo dňa 23.06.2016 č.k. OT/16/2016-39 vyplýva, že obžalovaný bol uznaný vinným, že dňa 21.06.2016 viedol svoje osobné motorové vozidlo pod vplyvom alkoholu, pričom mu bola nameraná hodnota 0,78 mg/l alkoholu v dychu a opakovanou skúškou 0,91 mg/l alkoholu v dychu, čím sa dopustil spáchania prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák. Trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 05.07.2016.

Po vykonanom dokazovaní prokurátor navrhol obžalovaného uznať vinným na skutkovom a právnom základe uvedenom v obžalobe a vymerať mu trest odňatia slobody v zmysle § 289 ods. 1 Tr. zák. použitím § 38 ods. 2 Tr. zák. v prvej polovici zákonnej trestnej sadzby a tento podmiennečne odložiť a určiť skúšobnú dobu v prvej polovici zákonného rozpätia a zároveň mu uložiť trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá podľa § 61 ods. 1, ods. 5 písm. a), ods. 7 Tr. zák. na doživotie.

Obžalovaný uviedol, že úprimne ľutuje čo spáchal, neuvedomoval si, že môže niekomu ublížiť na zdraví alebo spôsobiť škodu.

Čo sa týka posúdenia viny obžalovaného, tu súd vychádzal z jeho vyhlásenia, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Uvedený skutok je právne kvalifikovaný ako prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák. Obžalovaný je osobou, ktorá má trestnú zodpovednosť. Konaním, ktoré sa mu kladie za vinu, vykonával v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorý si privodil vplyvom návykovej látky činnosť, pri ktorej by mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí. Stavom vylučujúcim spôsobilosť je podľa ustálenej súdnej praxe stav, kedy má páchatel hodnotu alkoholu v organizme najmenej 0,4762 mg/l (1 promile). Pri takejto hodnote žiadny vodič nie je spôsobilý viesť motorové vozidlo bezpečným spôsobom. Vedenie motorového vozidla je činnosťou, pri ktorej je možné ohroziť život a zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku, pretože fyzikálne zákonitosti prejavujúce sa pri pohybe motorových vozidiel (súvisiace s hmotnosťou a rýchlosťou) zhoršujú následky prípadného stretu motorového vozidla s človekom, s iným motorovým vozidlom či s inou vecou. Obžalovaný v príčinnej súvislosti so svojim konaním (s vedením motorového vozidla po požití alkoholických nápojov) porušil záujem chránený Trestným zákonom na zabránení vzniku a na odvrátení nebezpečenstva, ktoré by mohlo hroziť iným. Osobitne porušil záujem štátu na ochrane života, zdravia a majetku iných osôb, ktoré by mohli byť ohrozené činnosťou páchatela, zvlášť ak je páchatel vodičom motorového vozidla. Tento záujem je natoľko závažný, že ho štát chráni aj prostriedkami trestného práva. Jeho porušenie je teda naplnením jedného zo znakov skutkovej podstaty prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky. Obžalovaný spáchal skutok v nepriamom úmysle podľa § 15 písm. b) Tr. zák., keďže ako vodič motorového vozidla vedel, že svojím konaním môže také porušenie alebo ohrozenie spôsobiť, a pre prípad, že ho spôsobí, bol s tým uzročený (zákaz viesť motorové vozidlo pod vplyvom alkoholu je všeobecne v spoločnosti známy a je upravený aj v právnych predpisoch a z všeobecne záväzného právneho predpisu vyplýva aj následok takej miery porušenia tohto zákazu, kedy je páchatel v stave vylučujúcom spôsobilosť na vedenie motorového vozidla; obžalovaný teda musel vedieť, že vypitím alkoholických nápojov sa do takéhoto stavu môže dostať, ako aj to, že v takomto stave môže ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku). Tým boli u obžalovaného naplnené všetky znaky trestného činu - prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák. Za tento trestný čin je možné uložiť trest odňatia slobody až na jeden rok.

Súd pri rozhodovaní o treste vychádzal zo zásad ukladania trestov uvedených v ustanovení § 34 Tr. zák. Trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej

trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Páchatel'ovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v Trestnom zákone, pričom zákon v osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu odňatia slobody. Trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, pritažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Obžalovaný sa síce opakovane, už tretíkrát, dopustil spáchania úmyselnej trestnej činnosti, avšak na jeho predchádzajúce odsúdenia nie je možné pri ukladaní trestu odňatia slobody prihliadať, pretože sa na neho hľadí, ako keby nebol odsúdený. Nemá žiaden záznam v registri priestupkov, je zamestnaný, v zásade nie je osobou, ktorá by mala opakovaný problém prispôbiť sa pravidlám spoločnosti. Páchanie trestnej činnosti teda u neho nie je pravidlom a možno uzavrieť, že ide skôr o jeho ojedinelé zlyhania. Preto má súd za to, že jeho nápravu je možné dosiahnuť aj miernejším trestom, v zásade nespojeným s výkonom trestu odňatia slobody.

Ďalej súd pri určovaní druhu trestu vychádzal z toho, že napriek tomu, že ide u obžalovaného pri predchádzajúcich trestných činoch o ojedinelé prehrešky, je potrebné spozornieť pri hodnotení jeho osoby, keďže všetky jeho predchádzajúce odsúdenia súviseli s požitím alkoholu. Preto sa súd priklonil pri určení druhu trestu k takému trestu, ktorý umožní správanie obžalovaného po istý čas (počas plynutia skúšobnej doby) sledovať a zhodnotiť, či sa zo svojho odsúdenia poučil. Súd teda dospel k záveru, že zákonné a spravodlivé bude uložiť obžalovanému trest odňatia slobody, ktorý bude podmiennečne odložený.

Pri rozhodovaní o výmere trestu odňatia slobody súd vychádzal zo základnej zákonnej trestnej sadzby 0 až 1 rok. Posúdiac poľahčujúce a pritažujúce okolnosti súd dospel k záveru, že u obžalovaného prevažujú poľahčujúce okolnosti. Súd u neho zistil dve poľahčujúce okolnosti. Jednou z nich je priznanie sa k spáchaniu trestného činu a jeho úprimné oľutovanie podľa § 36 písm. l) Tr. zák. Obžalovaný sa k spáchaniu trestného činu priznal už pred povereným príslušníkom policajného zboru, ktorý vykonával skrátené vyšetrovanie. Lútosť vyjadril aj pri výsluchu pred sudcom pre prípravné konanie (hoci bolo v tom čase možné mať pochybnosti o jej úprimnosti a súd v tom čase získal dojem, že ľutuje skôr následky zistenia trestného činu ako skutok samotný). V záverečnej reči na hlavnom pojednávaní po tretíkrát vyjadril oľutovanie nad svojím činom a uviedol, že si neuvedomoval možnosť následkov svojho konania. Keďže obžalovaný vyjadril svoju lútosť opakovane a z jeho záverečného vyjadrenia vyplýva, že si napokon aj uvedomil nebezpečnosť svojho konania, súd napokon uveril úprimnosti jeho lútosť. Druhou poľahčujúcou okolnosťou je, že obžalovaný napomáhal objasňovaniu trestnej činnosti orgánom činným v trestnom konaní a súdu podľa § 36 písm. n) Tr. zák. Za napomáhanie objasňovania trestnej činnosti súd považuje najmä vyhlásenie obžalovaného o vine podľa § 257 Tr. por., ktoré súd prijal. Súd u obžalovaného nezistil žiadnu pritažujúcu okolnosť. Je síce pravda, že bol v minulosti odsúdený, čo by nasvedčovalo pritažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Tr. zák., ale v prvom prípade bol účastný amnestie a v druhom prípade sa v skúšobnej dobe osvedčil, pričom v oboch prípadoch sa na neho hľadí, akoby nebol odsúdený. Skutok, ktorý sa mu v súčasnosti kladie za vinu, pritom spáchal štyri roky po spáchaní predchádzajúceho skutku, za ktorý bol odsúdený a takmer tri roky po skončení skúšobnej doby predchádzajúceho podmiennečného odsúdenia. Preto súd na predchádzajúce odsúdenia podľa § 37 písm. m) Tr. zák. pri ukladaní trestu ako na pritažujúcu okolnosť neprihliadal.

V zmysle ustanovenia § 38 ods. 3 Tr. zák. sa preto horná hranica trestnej sadzby u neho znižuje o jednu tretinu, t.j. o 4 mesiace. Je mu teda možné uložiť trest odňatia slobody vo výmere 0 až 8 mesiacov.

Súd sa rozhodol uložiť mu trest odňatia slobody v prvej polovici takto určenej trestnej sadzby, t.j. tri mesiace. Prihliadal pritom na to, že trest by mal mať na neho preventívny účinok, teda by nemal byť celkom bez významu, ale zároveň je obžalovaný osobou len s ojedinelými vybočeniami zo zásad riadneho života. Súd preto dospel k záveru, že uložený trest by mal byť nižší, ako jedna polovica trestnej sadzby (po zákonomnom znížení jej hornej hranice), ale zároveň by mal byť uložený v hornej polovici takto určeného rozpätia. K vyššiemu trestu súd nepristúpil z dôvodu, že obžalovaný pri spáchaní skutku nespôsobil žiadnu škodu a zároveň nebolo zistené ani, že by inú osobu priamo ohrozil (vo vozidle bol len sám), ani že by sa snažil mariť výkon policajnej kontroly, prípadne že by sa v čase bezprostredne po zistení spáchania skutku správal neprímeraným spôsobom. K nižšiemu trestu súd nepristúpil z dôvodu, že obžalovaný sa už zo svojej minulej trestnej činnosti mohol a mal poučiť a mal sa vyhnúť vedeniu motorového vozidla pod vplyvom alkoholu. Preto sa súd priklonil k trestu odňatia slobody vo výmere tri mesiace.

Pri hodnotení osoby obžalovaného súd zistil, že vzhľadom na jeho doterajší spôsob života (hľadá sa na neho, akoby nebol odsúdený, nedopustil sa spáchania žiadnych priestupkov, nie je evidovaný v policajných databázach) a na prostredie, v ktorom žije a pracuje (má riadne bydlisko i riadne zamestnanie) postačí na zabezpečenie ochrany spoločnosti i na nápravu obžalovaného, ak bude u neho výkon trestu odňatia slobody podmienične odložený. Trest odňatia slobody zároveň neprevyšuje dva roky, preto sú naplnené všetky predpoklady podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. por. a výkon trestu odňatia slobody je možné podmienične odložiť.

Pri stanovení dĺžky skúšobnej doby súd vychádzal z podobných úvah, ako pri stanovení dĺžky trestu. Skúšobná doba môže byť podľa § 50 ods. 1 Tr. por. v rozpätí jedného až piatich rokov. V tomto prípade postačí, ak bude skúšobná doba v samej spodnej hranici tohto rozpätia. Obžalovaný nie je osobou zjavne nebezpečnou a nedopúšťa sa pravidelne protispoločenskej činnosti, preto súd dospel k záveru, že bude postačujúce sledovať jeho správanie po dobu osemnástich mesiacov (teda jeden a pol roka). Takto určená skúšobná doba bude postačovať pre posúdenie, či si obžalovaný zo svojho odsúdenia zobral dostatočné poučenie a či bude naďalej viesť riadny život.

Pri stanovení relatívne kratšej doby trestu odňatia slobody i relatívne kratšej skúšobnej doby súd prihliadal aj na ďalšiu sankciu, ktorú obžalovanému uložil, a to trest zákazu činnosti, ktorý ho v tomto prípade postihne zrejme najzávažnejším spôsobom a popri ktorom už uloženie dlhšieho trestu alebo dlhšej skúšobnej doby by nebolo primerané.

Keďže obžalovaný spáchal prečin v súvislosti s vedením motorového vozidla, súd mu v súlade s § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. uložil aj trest zákazu činnosti, a to zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke. Pri určení výmery tohto trestu súd vychádzal z toho, že obžalovaný bol už dvakrát odsúdený pre prečin (trestný čin) ohrozenie pod vplyvom návykovej látky. Prvýkrát Okresným súdom Topoľčany v roku 1992 a druhýkrát Okresným súdom Partizánske v roku 2016. V takom prípade je pri ukladaní trestu zákazu činnosti súd povinný aplikovať ustanovenie § 61 ods. 5 písm. a) Trestného zákona a obligatórne uložiť trest zákazu činnosti na doživotie. Hoci je tento trest prísny, súd v tomto prípade nemá žiadnu zákonnú možnosť ho znížiť a uložiť trest zákazu činnosti kratšieho trvania. Z predchádzajúcich odsúdení nevyplýva, že by v prípade vtedy spáchaných trestných činov boli akékoľvek mimoriadne okolnosti. Prvé odsúdenie (pred 01.11.2011 /§ 438d Tr. zák./) bolo v súvislosti s dopravnou nehodou, ktorú spôsobil obžalovaný pod vplyvom alkoholu. Použitie trestnej sadzby ustanovenej v § 61 ods. 5 Tr. zák. preto nie je možné s poukazom na § 438d veta druhá Tr. zák. hodnotiť ako neprimerane prísne. Neobstojí ani poukaz obžalovaného na to, že v prípade prvého odsúdenia bol účastný amnestie, ani skutočnosť, že v prípade oboch predchádzajúcich odsúdení sa na neho hľadá, ako keby odsúdený nebol. § 61 ods. 7 Tr. zák. totiž obsahuje ustanovenie, podľa ktorého na uloženie trestu zákazu činnosti podľa § 61 ods. 5 Tr. zák. zahľadanie odsúdenia nemá žiaden vplyv. Takisto je celkom bez významu, že prvé odsúdenie bolo pre trestný čin podľa § 201 Trestného zákona č. 160/1961 Zb. (teda starého Trestného zákona), pretože v súlade s § 438d Tr. zák. sa ustanovenie § 61 ods. 5 Tr. zák. vzťahuje aj na osobu, ktorá bola odsúdená za niektorý z tam uvedených trestných činov (aj ohrozenie pod vplyvom návykovej látky) pred 1. novembrom 2011, ak táto osoba spáchala ďalší tam uvedený trestný čin po 1. novembri 2011. Je potrebné poukázať aj na ustanovenie § 437 ods. 1 Tr. zák., v zmysle ktorého sa trestný čin spáchaný za účinnosti starého Trestného zákona (160/1961 Zb.) považuje za trestný čin podľa nového Trestného zákona (300/2005 Z.z.), ak vykazuje znaky trestného činu podľa nového Trestného zákona. Ustanovenie § 61 ods. 5 Tr. zák. sa preto vzťahuje aj na obžalovaného, hoci prvý trestný čin spáchal ešte v roku 1992. S prihliadnutím na uvedené skutočnosti preto súd uložil trest zákazu činnosti na doživotie.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie na súde, proti ktorého rozsudku smeruje (Okresný súd Partizánske), a to do 15 (pätnásť) dní odo dňa oznámenia rozsudku. O odvolaní rozhoduje Krajský súd v Trenčíne. Proti rozhodnutiu o vine však nie je možné podať odvolanie ani dovolanie, okrem prípadu dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku, teda že bolo zásadným spôsobom porušené právo na obhajobu.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie možno oprieť o nové skutočnosti a dôkazy. Právo podať odvolanie nemá ten, kto sa tohto práva výslovne vzdal.